

Arkadij Petrov O přechodu do roku 2036

<https://www.youtube.com/watch?v=APKM9nRnivw>

Všichni jsme postupně procházeli různými úrovněmi seberealizace. Byli jsme jednorozměrní v podobě bodu. Byli jsme dvourozměrní v podobě roviny, přešli jsme i do následujícího formátu 3D, to už je prostor. Již se objevila výška, která dříve nebyla. Upozorňuji vás na to, že jsme nyní již vstoupili do čtvrté reality našeho vývoje, do formátu 4D. Je to přechodný formát, přes který přecházíme ze 3D do 5D, to znamená do pětirozměrného prostoru. Všerozměrný prostor je prostor, který je pro nás již vytvořen. A v kosmu jsou již pro přechod vytvořeny portály. Není tomu tak dávno, co astrofyzikové zaznamenali ne zcela pochopitelný jev, který před tím nikdy nebyl. V kosmu se utvořily jakoby tři kruhové skvrny, v nichž fotony nejenže nemají hmotu, fotony v zásadě hmotu nemají, ale nemají dokonce ani energii, a to bylo zcela nové. Ani hmota, ani energie. Co to je?

Sděluji, že se otevřely portály pro přechod. Těmito portály, třemi kanály, bude probíhat obrat do nové životní reality, do toho pětirozměrného světa, kterého jsme v důsledku velmi dlouhého vývoje konečně dosáhli. Do tohoto formátu nebudou samozřejmě připuštěni všichni. Je to správné. Pokud jde o tento problém, máte absolutně pravdu, protože je nutno být s tímto formátem naprosto ve shodě. A především nejen záměry, ale i činy svého života. To znamená, že je potřeba prožít život tak, abychom vstoupili do této nové možnosti a nezatěžovat v ní nikoho tím, co v sobě nemáme překonané, co je temné, co bychom mohli vzít s sebou z tohoto světa. Znamená to, že zde musí být princip souladu. Čím budeme těmito novým možnostem odpovídat? Všichni ve svém vývoji jdeme od obrazu a podoby k podobě samotné. To znamená, že se musíme stát podobnými Bohu, našemu Otci, protože náš otec je Bůh. My vlastně jsme potenciálně také bohové, protože jsme jeho děti. Kdo může být dětmi Boha? Pouze bohové. Ale opět opakuji: potenciálně. Musíme se k této podobě vyvíjet. Obraz je nám dán. Do tohoto obrazu jsou uvedeny mnohé entity kosmu, které dosáhly na své vývojové linii určitých vývojových výšek.

Mluví o tom legenda o Noemově arše. V Bibli vůbec nebylo řečeno o hoře Araratu. Mluvilo se tam o Araratských horách. To je něco úplně jiného. Je to množné číslo. A ty hory zná každý člověk. Jsou mu nejbližší, protože se vlastně nacházejí v něm samotném. Je to pravá a levá mozková hemisféra a střední mozek. To jsou ty Araratské hory. A archa spásy, kterou postavil Noe, a vybíral tam zvířata, aby je zachránil, to je náš organizmus. To je ta archa, organizmus člověka. Mnohá zvířata vstoupila do našeho organismu nějakými svými vývojovými liniemi a stala se naší součástí. To znamená, že se do tohoto obrazu shromáždilo všechno.

A nyní je třeba dosáhnout podoby. Obraz máme, ale podobu ještě ne. Je třeba se naučit tu podobu, tedy shodu, nalézt. Pro přechod je hlavní otázka: Čím budu odpovídat? Je to jako síto. Ptáte se: „Co bude s těmi, kdo neprojdou?“ V podstatě se s nimi nic špatného nestane. Prostě se vrátí do toho stavu, ve kterém byli, ve kterém potřebují dozrát k tomu novému stavu sebe sama. Je to, jako by opakovali ročník. Co se děje s repetenty? Zůstávají ještě rok ve stejné třídě, ale je to rok kosmický. Je trochu delší než náš pozemský.

Přechod bude trvat do roku 2036, jak jsem již říkal. Již probíhá a my se nacházíme ve čtvrtém rozměru. Zde se objevila nová fundamentální konstanta – čas, který se dříve nebral v úvahu. Ta konstanta již začíná působit. Právě vektor času se stává ještě jednou určující konstantou naší reality.

V Brně 15.5.2020 přeložila Libuše Bělousová